

Per og bilerne: - Man kan altid pudse lidt på de gamle damer

AF: LOTTE RUD KRAGELUND , LORKL@JFMEDIER.DK

Publiceret 13. april 2017 kl. 19:00

1/6

Per Storgård købte sin Mustang, som han sidder i på billedet, fra USA. Han fik den hjem i kasser og restaurerede og samlede den i sit værksted. "Det er jo et puslespil for voksne mænd," griner Per. Foto: Soffi Chanchira Larsen

Med forårets ankomst gør Per Storgård sig klar til at lufte sine veteranbiler, som han har arbejdet på i vinterens løb. Men det er ikke kun de lange blikke fra forbipasserende, der er fedt ved bilerne, det er også fællesskabet, der følger med d

Rundt om Per

Per er 54 år og har de seneste 25 været gift med sin kone Angelika. Sammen har de tre børn. To drenge og en pige. Per uddannede sig først som maskinarbejder og efterfølgende til maskinkonstruktør, som han har arbejdet som i 30 år.

Kolding: Svensknøglerne hænger sirligt på rad og række. På væggen er der aftegninger af værktøjet, så det holder sig inden for stregerne. Det eneste, der roder, er Pers arbejdsbord. Dåser, oliemåler og papirer ligger hulter til bulter. Men der er orden i kaosset. For Per er netop blevet færdig med forårsrengøringen i sit værksted.

I midten af værkstedet står de. Bilerne. Den ene er en Mustang fra 1964. Den anden en Ford Capri fra 1972. Begge er de nypoleret og klar til at køre foråret og sommeren i møde.

- Jeg har brugt mange timer hen over vinteren på at gøre dem klar til at køre. Hvis der ikke er andet at lave, kan man altid give sig i kast med at pudse dem, griner Per, mens han tager sin pibe ud af munden.

På væggene hænger det ene mærke efter det andet, som har siddet på Ford Capri'en under de mange bilræs, som Per i en alder af 54 efterhånden har deltaget i. En bjælke er fyldt med nummerplader fra forskellige amerikanske delstater. Og bagerst i værkstedet hænger der familie billeder med gamle biler, der viser, at Pers interesse ligger til familien.

Tur til Bornholm

Det startede med at lappe dækket på sin cykel og at få en knallert til at køre. Per blev bidt af de sorte fingre. Da han fyldte 18, fik Per så sin første bil. En Ford Capri som han arvede af sin far.

- Den blev desværre ødelagt i en ulykke. Så jeg endte med at købe en anden. Den er jo lidt speciel, fortæller Per.

Selvom Ford Capri'en er en fin bil, har hans hjerte altid banket for en anden. Efter en rigtig muskelbil. Så da Per fik flere penge mellem fingrene købte han drømmebilen. En knaldrød Mustang Cabriolet fra 1964. En bil, der på en god dag, kører 11 kilometer på literen.

- Det er jo biler, der skal bruges. Også selvom den ikke kører så langt på literen. Så min datter og jeg har aftalt, at vi tager en tur til Bornholm til sommer i den, griner Per.

Biler med fællesskab

Som medlem af fire forskellige veteranbilkubber får Per ikke kun luftet sine biler. Han har også fået venner, der har den samme interesse som ham. Mænd han ikke ville have mødt, hvis han ikke var medlem af klubberne.

- Vi er fem gutter fra Mustang-klubben, der ses privat. Vi møder hinanden inden sæsonstart og spiller et slag pool, fortæller Per med et stort smil.

Per er også med i bestyrelsen for Kolding Automobil Club, som hans far og onkel var med til at starte op. Og for Per er det også vigtigt at hjælpe unge mennesker, der kan lide at køre vildt.

- Jeg kan hjælpe de unge med at få afreageret inden for sikre rammer, hvor der er mindre risiko for, at de kommer til skade i forhold til, hvis de kørte på samme måde ude i trafikken.

De seneste 30 år har Per arbejdet som maskinkonstruktør. Et arbejde, hvor han ikke roder i maskiner, men sidder ved en computer. Og det tror Per er opskriften på at holde liv i interessen for veteranbiler.

- Man skal passe på med at gøre sin hobby til sit arbejde.

Flere billeder:

